

سخنی کوتاه

مهندس کامبیز فروزان

مدیر امور تحقیقات، پذیر و آموزش

شرکت توسعه کشت دانه های روغنی

به خوبی به یاد دارم که در سالهای اولیه خدمتم در شرکت توسعه کشت دانه های روغنی، گیاه آفتابگردان به عنوان پیش قراول دانه های روغنی در کشور شناخته می شد و بحثهای مکرری در زمینه برنامه های توسعه ای در این زراعت مطرح بود. به یاد دارم که در بازدید های مقطعی از مزارع، وقتی با مزرعه ای از آفتابگردان آجیلی روی رو می شدیم آن را به عنوان یک نقطه منفی در کارنامه فعالیتهای همکاران نمایندگی ها محسوب می کردیم و شاید بحث و یا اظهار نظر در زمینه این گروه از آفتابگردان به عنوان خطابی محسوب می شد ولی اینک چه؟ اگر به تاریخچه دانه های روغنی در کشور نگاه کنیم ملاحظه می کنیم که عملاً فعالیتهای مربوط به تولید دانه های روغنی در کشور هم اولین بار با واردات آفتابگردان رقم رکورد از رومانی اجرای گردید و به تدریج ارقامی نظیر آراماپرسکی، چرنیانکا و زاریا به بازار عرضه شدند و به تدریج با گسترش علوم اصلاح بیات در کشور شاهد آن بودیم که هیبرید های وطنی نظیر مهر، Alzan، Alstar و ... به عرضه کشاورزی وارد شدند که به مراتب یکنواخت تر و عملکرد مناسب تری داشتند ولی قیمت بالای آنها و محدودیتهایی که متناسفانه در چند سال اخیر به دلیل مسائل اقتصادی Euroflor حاکم، عملکرد اندک زراعت آفتابگردان، درآمد چند برابر آفتابگردان آجیلی به نسبت روغنی، باعث گردیده است این زراعت محکوم به تابودی باشد و چنانچه مسئولین امر در این خصوص اقدام به هنگامی انجام ندهند این زراعت نیز به زودی محکوم به زوال خواهد بود.

شاید لازم باشد مسنونین:

- ✓ برنامه ریزان مجرب و با دانشی را برای برنامه ریزی کلان بگمارند.
- ✓ تعصب خشک و کورکورانه بر روی زراعتهای خاص، حذف و با دیدی واقع گرایانه، همه زراعتها به یک چشم دیده شوند.
- ✓ کیفیت و میزان روغن یکی از شاخصهای ارزش گذاری محسوب گردد.
- ✓ مردان و زنان توانند برای برنامه های بزرگ انتخاب شوند.
- ✓ اعتبارات کامل و جامع برای اجای مجدد این زراعت تحضیص یابد.

به امید روزی که گلهای زیبای آفتابگردان، از شمال تا جنوب کشور را پوشاند و شاهد تحقق رویای نه چندان دور از دسترس ۱۰۰۰۰ هکتار کشت این زراعت در کشور باشیم.